

flødigt. Jeg har gjort det ved tidligere Løjligheder, og naar jeg skulde gøre det i Aar, vilde det jo kun blive Gentagelser af, hvad jeg har sagt før. Det er for øvrigt maaske heller ikke en Sag, som egner sig til at diskuteres her i Folketinget. Derimod er det en Sag, som fuldt vel egner sig til at diskuteres ude blandt Befolkningen. Det er der, vi ville føre disse Ændringsforslag hen, det er der, vi ville føre Kampen, og jeg tør udtale, at vi have ført denne Kamp der ude i Befolkningen med afgjort Held, med afgjort Fremgang for vore Anskuelser. Det viste de sidste Valg. En af Grundene til, at Socialdemokratiet gik saa stærkt frem, og at Regeringspartiet gik tilbage, var ganske sikkert Regeringspartiets Stilling og vor Stilling overfor de militære Spørgsmaal. Som sagt, jeg vil ikke her i Dag i Enkelt-heder motivere disse Forslag, jeg kender jo deres Skæbne, jeg ved, at de blive stemte ned, men Kampen maa føres andetsteds, den maa føres ude i Befolkningen, og der vil den ogsaa blive ført.

Jeg skal derefter fra Ændringsforslagene vende mig til Betænkningen. Der er adskillige Punkter, jeg kunde have Lyst til at gøre nogle Bemærkninger til. Der er først det samme Punkt, som den ærede Ordfører omtalte, Hærens Forsyning med Heste. Det vil maaske erindres, at fra Socialdemokratiets Side er dette Spørgsmaal taget op adskillige Gange, og vi ere gaaede saa vidt, at vi have stillet Forslag om, at Hæren udelukkende skulde forsynes med Heste, som vare indkøbte her i Danmark, og det er jo glædeligt at se, at der hvert Aar er nogen Fremgang, saaledes at vi maaske en Gang kunne naa hen til det, som er mit Ønske, at de Heste, som Hæren skal have, blive indkøbte her i vort eget Land. Jeg tror, at vort Hesteopdræt her i Landet er saa godt, at vi meget godt kunne forsyne den danske Hær med de 300—400 Heste, den aarlig skal indkøbe; tilmed da det viser sig, at de danske Heste ere betydeligt billigere i Indkøb end de udenlandske, var der maaske nogen Grund til at holde sig til den danske Avl og derved spare et Beløb. Der er en anden Side af denne Sag, som den ærede Ordfører ogsaa kom ind paa, og det er Udvidelsen af Remontedepoterne, idet det jo viser sig, at de Heste, der blive indkøbte som treaarige til et Depot og tilbringe et Aar der for at udvikle sig, blive betydeligt dyrere end Heste, der indkøbes i 4—5—6 Aars Alderen, som de andre Heste ere. Naar en indkøbt treaarig Hest har

været paa Depot et Aar, staar den i omtrent 1,000 Kr. Jeg synes, der er Grund til at udtale sin Misbilligelse herover og til at gøre en Henstilling til den højtærede Minister om at komme bort derfra, thi det er sikkert, at derved bliver Hærens Forsyning med Heste endnu betydeligt dyrere, naar saadanne Heste fra Depoterne koste 300—400 Kr. mere, end man ellers kan købe en 4—5aarig Hest for til Hærens Brug. Der er særlig Grund til at fremdrage denne Side af Sagen i Aar, fordi der er Tale om at udvide dette Opdræt eller denne videre Udvikling paa Depoterne, idet der foruden det sædvanlige Depot ved Løjtegaard paa Amager tillige skal indrettes et Depot ved Hillerødsholm, hvor jeg tror, der skal anbringes 31 Heste. Jeg vil her slutte mig til den ærede Ordfører. Jeg forstod ham nu ikke rigtigt; han sagde, at det Spørgsmaal var værd at tage under Overvejelse — det var meget vagt og forsigtigt, han udtalte sig. Jeg kunde ønske, at han havde udtalt sig noget mere bestemt i den Retning og havde sagt: Lad os komme bort fra disse Depoter, fordi det vilde betyde en betydelig Besparelse for Statskassen.

Dernæst vil jeg gerne gøre et Par Bemærkninger til en lille Bevilling, som skal gives til 1ste Regiments Underofficersforening. Bevillingen er kun paa 450 Kr., det er et forøget Tilskud, som denne Forening skal have, og naar den skal have dette Tilskud, er Grunden den, at man har ment at ville gøre Forholdene paa Kaserneerne bedre for Underofficererne, saaledes at de kunne have mere Lyst til at tilbringe deres Fritid paa Kasernen, og man vil da anvende dette forøgede Beløb. Eks. til Bøger og til paa anden Maade at gøre dem Livet hyggeligt paa Kaserneerne. Jeg har ikke noget imod denne Sag og er altsaa derfor heller ikke gaaet med til at nægte denne Bevilling, men det forekommer mig alligevel, at det ikke er sikkert, at vi her ere inde paa den heldigste Vej. Vi maa huske paa, at man splitter Underofficersstanden i smaa Foreninger ved paa denne Maade at give Tilskud til en saadan lille Forening som 1ste Regiments Underofficersforening. Der vil paa den Maade kunne eller skulle gives Tilskud til adskillige andre mindre, lokale Foreninger, men man vil dog alligevel, selv om man gaar denne Vej, ikke kunne komme til at hjælpe alle Underofficerer, idet nemlig ikke alle Underofficerer have Kaserne eller ere knyttede til Foreninger. De ville altsaa ikke kunne faa nogen Gavn.